Slobodan Jelić

Sveučilište J. J. Strossmayera u Osijeku, Odjel za matematiku

20. prosinca 2017.

prisjetimo do sad viđenih obrazaca programiranja

```
inc :: [Int] -> [Int]
inc [] = []
inc (n:ns) = n+1 : inc ns

sqr :: [Int] -> [Int]
sqr [] = []
sqr (n:ns) = n^2 : sqr ns
```

prisjetimo se funkcije višeg reda map

```
map :: (a -> b) -> [a] -> [b]
map f [] = []
map f (x:xs) = f x : map f xs
```

inc i sqr možemo definirati koristeći map:

```
inc1 :: [Int] -> [Int]
inc1 = map (+1)
sqr1 :: [Int] -> [Int]
sqr1 = map (^2)
```

koncept mapiranja funkcije na elemente liste može se generalizirati na širok spektar parametriziranih tipova

Definicija

Funktori su klase tipova koje podržavaju mapirajuće funkcije. Mapirajuće funkcije su one funkcije koje se primjenjuju na elemente tipa.

```
class Functor f where fmap :: (a \rightarrow b) \rightarrow f a \rightarrow f b
```

▶ da bi određeni parametrizirani tip bio instanca klase Functor mora podržavati funkciju fmap koja uzima funkciju tipa a -> b i strukturu tipa f a čiji su elementi tipa a, primjenjuje tu funkciju na svaki element te strukture i daje strukturu tipa f b

Funktori I

 listu možemo shvatiti kao funktor, odnosno klasu parametriziranih tipova na kojoj je fmap jednak map

```
instance Functor [] where
    -- fmap :: (a -> b) -> [a] -> [b]
    fmap = map
```

tip Maybe a koji predstavlja tip a u slučaju uspjeha ili neuspjeha, možemo pridružiti klasi Functor

```
data Mozda a = Nista | Samo a deriving Show
```

```
instance Functor Mozda where
```

```
-- fmap :: (a -> b) -> Mozda a -> Mozda b
fmap _ Nista = Nista
fmap g (Samo x) = Samo (g x)
```

Funktori II

 tip Tree a predstavlja tip binarnog stabla u kojem listovi sadrže podatke

▶ IO se može razmatrati kao funktor iako ga ne vidimo kao parametrizirani tip jer predstavlja ulazno/izlazne akcije

```
instance Functor IO where
    -- fmap :: (a -> b) -> IO a -> IO b
    fmap g mx = do { x <- mx; return (g x)}</pre>
```

- funkcija fmap može se koristiti za procesiranje elemenata bilo kog tipa koji je funktor
- mogu se definirati generičke funkcije za bilo koji funktorski tip

```
inc2 :: Functor f => f Int -> f Int
inc2 = fmap (+1)
inc2 (Node (Leaf 1) (Leaf 2))
```

Svojstva funktora

funktori zadovoljavaju sljedeća svojstva:

```
fmap id = id
```

$$fmap (g . h) = fmap g . fmap h$$

- fmap "čuva" funkciju identitete. Koji su tipovi funkcije id na lijevoj i desnoj strani?
- primjena fmap na kompoziciju funkcija jednaka je kompoziciji funkcija dobivenih primjenom fmap

Svojstva funktora

 Primjer funktora koji ne zadovoljava prethodno navedena svojstva

Primjenjivi funktori (eng. Applicatives)

moguće je primijeniti funkciju na više argumenata

```
fmap0 :: a -> f a
fmap1 :: (a -> b) -> f a -> f b
fmap2 :: (a -> b -> c) -> f a -> f b -> f c
fmap3 :: (a -> b -> c -> d) -> f a -> f b -> f c -> f d
.
.
.
```

fmap1 je jednaka fmap, a fmap0 je degenerativan slučaj jer funkcija koja se primjenjuje nema argumenata

Primjenjivi funktori (eng. Applicatives)

- ovakav pristup zahtjeva deklariranje svake od verzija klase Functor iako sve slijede isti obrazac
- problem se javlja jer takvih definicija može biti beskonačno mnogo
- često ne znamo unaprijed koliko puta će biti potrebno primijeniti danu funkciju
- koristit ćemo kaskadiranje
- generalizirat ćemo primjenu funkcije na argument (a ->
 b) -> a -> b

Primjenjivi funktori (eng. Applicatives) I

fmap za funkcije s proizvoljnim brojem argumenata može se definirati na sljedeći način:

```
pure :: a -> f a
(<*>) :: f (a -> b) -> f a -> f b
```

- pure konvertira vrijednost tipa a u strukturu upa f a
- <*> je generalizacija primjene funkcije u kojoj su funkcija, argument i rezultat unutar strukture f
- koristimo ih na sljedeći način:

```
pure g <*> x1 <*> x2 <*> ... <*> xn
```

ovo je aplikativni stil koji generalizira primjenu funkcije na proizvoljnom broju argumenata:

```
g x1 x2 ... xn
```

gdje je funkcija g kaskadna funkcija koja prima *n* argumenata tipova a1,a2,...,an i vraća rezultat tipa b

Primjenjivi funktori (eng. Applicatives) II

u aplikativnom stilu funkciju svaki argument je tipa f ai, a rezultat je tipa f b:

```
fmap0 :: a -> f a
fmap0 = pure

fmap1 :: (a -> b) -> f a -> f b
fmap1 g x = pure g <*> x

fmap2 :: (a -> b -> c) -> f a -> f b -> f c
fmap2 g x y = pure g <*> x <*> y

fmap3 :: (a -> b -> c -> d) -> f a -> f b -> f c -> f d
fmap3 g x y z = pure g <*> x <*> y <*> z
```

4 D > 4 B > 4 B > 4 B > 9 Q (P

Primjenjivi funktori (eng. Applicatives)

 u Haskellu ovu klasu funktora, koji podržavaju pure i <*>, nazivamo primjenjivi funktori

```
class Functor f => Applicative f where
    pure :: a -> f a
        (<*>) :: f (a -> b) -> f a -> f b
```

Primjeri primjenjivih funktora

 u Haskellu ovu klasu funktora, koji podržavaju pure i <*>, nazivamo primjenjivi funktori

```
instance Applicative Mozda where
    -- pure :: a -> Mozda a
    pure = Samo

-- (<*>) :: Mozda (a -> b) -> Mozda a -> Mozda b
    Nista <*> _ = Nista
    (Samo g) <*> mx = fmap g mx
```

Primjeri primjenjivih funktora I

standardni prelude sadrži sljedeću deklaraciju liste kao primjenjivog funktora:

- tip [a] vidimo kao generalizaciju tipa Maybe a koja dozvoljava više različitih rezultata u slučaju uspjeha
- ukoliko je jedna od listi prazna rezultat je neuspjeh, odnosno prazna lista

Primjeri primjenjivih funktora II

posljednji primjer daje sve moguće načine primjene operatora plus na operande iz [1,2] i [3,4]